

[Poul Nielson]

elkunderne sådan set har bidraget især til investeringsiden. Det retter vi ikke op på overhovedet med denne afgift. Vi udligner en lillebittebitte smule, og andet gør vi ikke.

Det, der har ophidset gemytterne nogle steder, er, at vi bruger en del af provenuet til at få gjort noget reelt ved de tilbagestående faktiske problemer: de hvide pletter på overskudsvarmeudnyttelseslandkortet. Det er dem, vi gør noget ved. Og det, der er reel forandringseffekt i, når vi ser på miljøvirkningen af dette, er, at vi sikrer, at disse relativt store problemer, der er tilbage i hovedstadsområdet, faktisk kan løses i en ret hurtig proces.

Om EF-perspektivet vil jeg sige, at hvis det var sådan, at det, beslutningsforslag nr. B 52 indeholder, gik i modsat retning af, hvad der kan tænkes som værende det bånd af handlemuligheder, vi kan operere inden for i et EF-direktiv om CO₂-afgifter, hvis det var sådan, at vi kom længere væk fra det, var der da et problem at diskutere. Men realiteten er, at vi kommer tættere på, således at en sidenhen forekommende dansk placering sig inden for et direktivs bånd af handlemuligheder bliver nemmere, efter at vi gennemfører dette, end hvis ikke vi gør det. Det er jo realiteten i det. Vi positionerer os fornuftigt i forhold til en proces, og vi giver også os selv en bedre baggrund for at påvirke den og give den det indhold, der er i vores interesse, når dette bliver gennemført.

Om beslutningsforslag nr. B 40 vil jeg sige, at det på mange måder er fornuftigt i det omfang, det ligner B 52, men jeg synes, at tingene bliver for indviklede i denne tilbageførelsesmekanik for så vidt angår erhvervslivet. Det er simpelt hen for indviklet. Hvis man sætter sig hen og i detaljer forestiller sig diskussionen med at skulle bevise, om det ligger inden for tilbagebetalingsantallet af år osv., og hvad der kan være af sager om sådan et spørgsmål, kan vi hurtigt ryge ud i noget ustyrligt bureaukrati. Det skal vi undgå, og derfor tror jeg, at den metode er problematisk.

Hvis vi skulle ind i det dér, ville en teknisk betragtning føre til, at det var bedre med lavere afgifter på det brede grundlag og så undgå tilbageførelsesmekanismerne – måske en afgiftstigning over år, f.eks. en 10-årig, så man ved, at det er alvor, men at man får mulighed for at indrette sig. Altså, der er mange ting, mener jeg, som i forhold til det perspektiv og det ambi-

tionsniveau her og nu, som beslutningsforslag nr. B 40 indebærer, er at gå for langt. Det samme gælder de sociale kompensationsmekanismer i anledning af det her.

Lad mig afslutningsvis sige, at hele tanken om at bruge afgifter til dette er bedre begrundet, når der samtidig gennemføres disse faktiske tiltag, som er knyttet til selve afgiftsdelen i beslutningsforslag nr. B 52. Det gælder også det kampagnepræg, vi ser i forbindelse med færdiggørelsen af fjernvarmenet rundt omkring i landet uden for København. Det gælder de 50 mio. kr. om året til en konverteringspulje, som ministeren kan bruge for at få tingene til glide effektivt og smidigt i den omstilling, der jo ikke kun drejer sig om 30 kulfyrede værker inden for naturgasområdet, det gælder alle fjernvarmeværker, også de i dag naturgasfyrede, og så er der altså de ca. 30 kulfyrede uden for gasområdet, der skal konverteres til biobrændselbaseret kraftvarme.

Det er hele den brede konverteringsproces i det nærmest kommende år, som vi gerne ser ministeren udstyret med en økonomisk muskel til at kunne lempe hurtigere igennem. Uanset at det selvfølgelig er den samfundsøkonomiske kalkule, der styrer sagen, som det allerede har været anført her, kan dette være hensigtsmæssigt. Det ved vi godt.

Endelig som den sidste kommentar om konkurrenceevnemomentet: Der er tænkt offensivt i beslutningsforslag nr. B 52. Vi siger nemlig, at alle erhvervsvirksomheder – altså også dem, der ikke skal betale CO₂-afgift – vil have adgang til at få støtte af puljen på 150 mio. kr. om året. Det er en helt bevidst konkurrenceevnetænkning, der er tale om på det punkt dér, og det synes jeg, hvis vi skal tale betalingsbalance-mæssigt, er væsentligt i diskussionen.

Vi vil som sagt anbefale beslutningsforslag nr. B 52. Det er, som jeg sagde i begyndelsen, fremsat med henblik på vedtagelse i indeværende samling, og vi håber på bred tilslutning.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til de forskellige ordførere, fordi jeg må komme til nu.

Jeg vil blot henvise til den debat, vi lige har haft, hvor Kristeligt Folkeparti klart gav udtryk for sine synspunkter. Vi kan ikke medvirke til forslagene gennemførelse; vi står bag mange af intentionerne, og vi vil også være med til at